

גבעות

גבעת חיים מאוחד

עלון פנימי ס'ב/16 ו' באייר תשס"ב 25 באפריל 2002

סשה שטיינברג ז"ל

אבא

האופטימיות היא התכונה הבולטת ביותר שלך. תמיד ראית רק את הכוס המלאה, לעולם לא פזלת לחצי הריק וזאת גם כאשר חווית אובדן אשה ואובדן בת, שנאבקו ממושכות עם מחלת הסרטן. תמיד אמרת שחיך הם הרפתקה אחת גדולה ומעניינת. כאשר הסתכלת לאחור על הילדות בגרמניה בתחילת המאה שעברה, דרך תנועת הווירקלויטה והעלייה לארץ בסוף שנת 1935, השתתפת בחוויה, כהגדרתך, של הקמת המדינה תוך מלחמה, וראית את הארץ מתפתחת ממושב הנהג, כאשר חרשת את כבישי הארץ בשנות החמישים והשישים, בזמנים שלהיות נהג היה מקצוע מכובד - אך גם מסוכן. היית תמיד מסודר ומאורגן, "יקה" אמיתי וחרוץ מאין כמוהו. לכן, לא פלא שתמיד רצו שתהיה סדרן עבודה ב"התבור", שם עבדת במשך 20 שנה. ליווית את מחלתה של אמא, ולא נשברת. המשכת לגדל אותי כבן זקונים שלך לבד מבלי לתת לעצמך הנחות, ויחד עם זאת המשכת בעבודה ונתת את הנשמה הרבה מעבר למקובל. יחד נסענו המון בכבישי הארץ ובמיוחד בכבישי העמק שכל-כך אהבת, ולכן אנו מחזירים אותך היום לכאן. שיקמת את חיך יחד עם ציפורה, כאשר נפגשתם בשנת 67 ומאז לא נפרדתם, כזוג יוניס, אחד שומר על השני, וכזוג הפכים שתמיד מצאו את היחד. ראית את מירה, בתך - אחותי - נלחמת את מלחמתה ולא יכולנו לעזור לה, ושוב לא נשברת, המשכת הלאה...

בשנת 69 עברת לגור בגבעת חיים ויחד עם ציפורה בנית בית חדש, והמשכת במקצוע שאהבת - נהג משאית.

תמיד אמרת שאשרי האדם שההובי שלו זו עבודתו, וכך קמת כל בוקר בשמחה לעבודה - תודה לך אבא שכך גם גידלת אותי, לראות הכל בוורוד. הורשת לי תכונה נפלאה זו שלך, החיים כך הרבה יותר קלים ונעימים.

גם חבריך החדשים בקיבוץ גבעת חיים שמו לב למיוחד שבך, אחרת איך תסביר שהם בחרו בך להיות מזכיר הקיבוץ למשך שנתיים. ומיד שסיימת את התפקיד חזרת במרץ להגה, אף שהיית כבר פנסיונר במושגים של ימינו. המשכת לעבוד עוד חמש שנים כנהג, וכאשר אחרים נחו כפנסיונרים, הלכת למדרשת "רופין" ללמוד את מקצוע מסיק הדוודים ועבדת במרץ בקיטור, עד אשר נגמר לך הכוח, וזה היה לא מזמן.

איזה כיף היה לדבר אתך על כל דבר בעולם. אבא חכם, רחב אופקים, פתוח לכולם ומקבל את כולם באהבה.

היכן נמצא עוד סבא בן 88 שקורא הארי פוטר בוא זמנית עם נכדיו ואוהב לא פחות מהם סרטים מצוירים, וללקק גלידה ולזלול שוקולד?

בסוף חיך סבלת רק מחוסר אוויר, כתוצאה מעישון במשך 50 שנה. לפי חשבון שעשינו יחד, בסכום שהוצאת על עישון אפשר היה לקנות שתי מכוניות חדשות - אך גם כאן לא התלוננת.

הראש עבד והיה צלול עד יומך האחרון. נפרדת מאתנו כמו שרצית, אצלך, במיטתך, ולא בבית החולים - ועל כך תודת המשפחה לצוות.

ולך ציפורה - היום בנוכחות כולם, הבטחנו לשמור לך מקום כאן, לידו, ואת ההבטחה הזאת אנו מבטיחים לקיים...

אבא - נוח על משכבך בשלום

המיד נזכור אותך חם אוהב ואופטימי

ממני בן הזקונים שלך - חנן

חייתי אתך, סשה שלושים וחמש שנים מאושרות.

מהיום הראשון קבלה אותי משפחתך כאחת מהם. אשר בני אמר לי: אהבתי את סשה עד מוות... הוא בגיל של הבן הצעיר שלך.

חברתי למירה, בתך. עשר שנים היא היתה לי חברה קרובה - עד שנפטרה. כשנולד לה הבן הראשון, היא אמרה לי: סבתא, הנה הנכד שלך. ילדיה בילו אצלי, חגגו אצלי את כל ימי ההולדת.

השתדלתי שיהיה לילדיך ולנכדיך בית חם אצלי - הם החזירו לי אהבה.

עכשיו הלכת, ואני לבד. איך אוכל להחזיק מעמד...!

ציפורה

סשה, חברתך תחסר לנו.
אהבנו אותך כי אהבת את כולנו, מעולם לא
כעסת, ולכן אי-אפשר היה לכעוס
בנוכחותך. אהבנו את סבלנותך.
העולם שלך היה עולם אופטימי, לא ביקשת
דבר ולא הטרדת אף אחד.

גם כאשר נחתו עליך מכות איוב, לא באת
בטענות לאף אחד. בעיניך, כך נברא העולם,
והעולם בעיניך היה עולם שכולו טוב, לכן,
רצית להגיע לשנת 2000, לראות את העולם
הטוב.

גם בימי מחלתך לא רצית להיות למטרד.
ביקשת לא להאריך את חיך על-ידי מכות
הנשמה, ובקשתך זו אכן מולאה. עצמת את
עיניך ליד ציפורה ואהוביך בחדרך בגבעת
חיים.

כששכבת כואב בייסוריך ושאלנו לשלומך,
כל מה שהיה לך לאמור הוא: "בשביל גילי
אני מרגיש מצויין", ודאגתך היתה לציפורה,
שלה ולאשר היית המלאך הגואל. טיפלת
באשר במסירות ובאהבה, שרק אציל נפש
היה יכול לתת, ואתה היית כזה.

לפני 35 שנה עברת לגבעת חיים לציפורה,
והיום, סשה, אתה חוזר לאדמת הזורע.
אתה חוזר אל ידיך וחבריך, שיחד אתם
הקמת את הקיבוץ היפה הזה.

וכפי שכתבה המשוררת אנדה אמיר:

"לו אך לרגעים מספר
פה יכולת עמנו לצעוד ולראות
לא לריק העבר
כה רבים אהבנוך מאוד."

סשה אהובנו
נוח בשלום על משכבך, ליד דולי אהובת
נעוריך ואם ילדיך.

נוח בשלום ליד מירה שכה חסרה לך.
סשה - אנחנו אוהבים אותך ומתגעגעים
אלך.
היה שלום.

נכתב לכבוד יום הולדת 80 של סשה-סבא

או הנה עברה עוד שנה

ושום דבר לא השתנה.

לפי גילך, היית היום אמור ללכת עם מקל

וגם זה בקושי

ולשבת בבית אבות.

אך אתה, כמו נער צעיר, קם כל בוקר לעבודה

יותר מוקדם ממני בשעה,

נוסע על אופניים לכל מקום

ומתרוצץ עם נכדיך כתמול שלשום.

ואני יודעת שבעיר או בכפר

אם מישהו לא מוכר

ינסה לנחש את גילך

הוא יגיד: "חמישים, אולי שישים"

אבל אנשים לא מנחשים.

או נאחל שתחיה עד מאה ועשרים

ותזכה לראות את נכדיך מתיישבים ומתחתנים.

הלוואי תפליג בשנים

ותזכה לראות גם נינים.

ובקיצור, שתזכה לחיות חזת תאנתך וגפנך,

למרות שאת שתיהן אין לך בגינה.

ותזכה לחיים ארוכים ושלווים

כי צער ידעת מספיק בחיים.

מנכדתך האוהבת, יעל

סבא

חיכית לרגע הזה כבר די הרבה זמן וניסית להכין גם אותנו לכך.

למרות הדמעות ישנה גם הקלה שעכשיו יותר לא תסבול.

בשבילך סבל הוא לא רק מכשיר החמצן שהיה צמוד אליך לאחרונה, הוא העובדה שאתה כבר

לא בבית, עם סבתא, מארח את הנכדים, משחק אתנו על השטיח ורב אתנו על השוקולדים

הטובים שסבתא הוציאה מהארון במיוחד בשבילנו. ואם כל זה כבר איננו אז בשבילך עדיף שום דבר.

המעבר לבית שקמה היה לך קשה מאוד, וגם לי כשבאתי לבקר אותך, ואתה שוכב במיטה - זה

לא אותו סבא שאני מכירה שמיד קופץ על האופניים ורץ לקיטור לבדוק שעונים.

סבא, למרות שהכנת אותנו לרגע הזה הדמעות לא מפסיקות לזרום ואני לא מאמינה שזה נכון.

למרות שרוב הילדות שלי לא היינו יחד ניסיתי בשנים האחרונות להשלים עם הפערים ועכשיו

כשאתה כבר לא אתי החוסר הוא עצום.

אף פעם לא הראית שאתה סובל. תמיד היית אופטימי ואמרת שהכל בהתאם לגיל ולפעמים

קצת חורקים, אין מה לעשות. אני מתנחמת בעובדה שבסוף לא סבלת ושעכשיו לא תסבול יותר

לעולם.

אני מבטיחה לשמור על סבתא בשבילך,

אוהבת ומתגעגעת - עינת

סשה ז"ל

גם אנחנו מבקשים להיפרד מסשה. הוא חי אצלנו בגבעת חיים הרבה שנים, כמחצית מחייו בארץ. הוא יחסר לנו בנוף האנושי שלנו.

כל מה שסשה עשה, הוא עשה בשלמות, עם כל הלב. פעם שאלתי אותו: "איך אפשר להיות נהג משאית עשרות שנים? אותם כבישים, אותו נוף, אותו הגה, זה לא משעמם?" והוא: "מה את מדברת, כל נסיעה היא הרפתקה"

אותו דבר בדוד הקיטור. אומרים שהוא האריך את חייו של הדוד הישן בכמה שנים טובות, על-ידי דייקנות והקפדה. "אני הולך להשכיב את הדוד", הוא היה אומר, כשהוא פוסע לשם לפנות ערב. ליד כל אלה, ועדת חברים וועדת חברה וגם מזכיר הקיבוץ - תפקידים הדורשים הקשבה והבנת אנוש.

גם כשסשה הקים משפחה חדשה, הוא עשה זאת בשלמות: הוא דאג לאשר כמו אב, ילדיו התקשרו לציפורה בידידות ובדאגה - לנכדיו היא סבתא אהובה.

הקשר בינינו התחזק בשנים האחרונות. דיברנו הרבה על ספרים. הוא אהב להדגיש: "לקרוא ספרות עברית לסדתי רק אצל ציפורה". לפני שבוע הבטחתי לו את הספר החדש של גינטר גראס "המאה שלי", לאו דווקא בעברית. לא הספקתי.

הפרידה מהדירה, מהכוננית המלאה ספרים שמול הכורסא, היתה קשה עליו, אבל גם את הבית הסיעודי הוא קיבל בשלמות והדגיש בכל הזדמנות שהוא שבע רצון ואסיר תודה.

"נכון", אמרה המלכה האם בת ה-102: "תהיו עצובים שנפטרתי מהעולם, אבל תשמחו שחייתי בו".

לילי קליין

דברים על הקבר

אופטימיות ללא גבול, אמינות ויושר אפיינו את סשה.

עבדתי אתו בקיטור 15 שנים. סשה הפך להיות מושג בקנה מידה ארצי, בתחום הטיפול וההשגחה על הדוודים. הוא בדק ורשם בדייקנות, בשיא האחריות והמסירות. הוא סיגל לעצמו משטר עבודה אחראי: הופיע ראשון בבוקר, כדי שאפשר יהיה לטפל בכל בעיה שצצה מיד עם תחילת העבודה של המכבסה. מסירותו היתה לשם דבר, במיוחד בתקופת המזוט, כאשר התגלו אין-סוף בעיות בתפעול ועוד יותר בשעות אחר הצהריים.

המפגש שלי עם סשה היה מיוחד ומרגש. היכרתי אדם יוצא דופן, שהוא שילוב של מקצועיות ורוחניות. היתה לו שליטה מלאה במערכת הקיטור יחד עם אופקים תרבותיים רחבים. הוא עזר לי מאוד, בעיקר כשהייתי חדש, נתן לי כיוון, תמיכה וביטחון. הוא היה לי מורה, העביר לי את תחושת האחריות והאכפתיות לצורכי הציבור.

עם סשה אפשר היה לדבר על הכל, הוא היה אדם רוחני ותרבותי מאין כמוהו. היה נעים לשוחח אתו, לשמוע את דעותיו ולהרגיש אותו. קשרתי עם סשה קשרים אישיים, ישבתי בביתו עם ציפורה, וראיתי מערכת יחסים יפה ותומכת.

אדם יוצא דופן - יהי זכרו ברוך

אברהם פליישון

הבעת תודה

אני מבקשת להביע תודה גדולה לכל השותפים בקיום האירועים הציבוריים שבאו עלינו בשטף, ונתחיל:

ערב יום השואה והגבורה, שהתקיים בשבוע שעבר, עבר בכבוד גדול, הן בעיצוב הכניסה לחדר האוכל והאולם עצמו.

תודה לשגית לוסטיג שעמסה על עצמה את ניהול ההפקה, לאסתי בדר על התוכן ולשותפים המלאים: חוה מגל, הילית בן צבי, אמנון קוגלר, יהודית קונסקר ומרים לירן.

תודה לכל השותפים ביצירת יום הזיכרון וחג העצמאות, בהתייחסות לעצב ולצער הגדול, בציון הנופלים במערכות ישראל, מאבק שטרם הסתיים ועדיין אנו נמצאים בעיצומו וחגיגות העצמאות שבאו בהמשך כללו:

ארוחה כיד המלך - באחריותן של דליה מגל ובתיה אתר,

קפיטריה - בהכנת ישראלה וענת לב,

הפעלה לילדים - הכינוי ניב נהרי, ניר גורן ויענקלה לוסטיג

וערב שירה בציבור - בהכנת רחל ויהודה קליין עם לאה דגן.

רשימת השותפים ארוכה, ולכל אחד מכם תודה אישית: שרה קרן, ורד קרסנטי, פוריה, רחל ארזי, רונית בירן, צמרת, יהודית יצחקי, אמנון קוגלר, דודיק גורן, רויטל ראובן, נילי קפלן, יהודית שחר וכל הנשים שאפו את העוגות הטעימות, לחברים שהטו כתף וטרחו בארוחת החג, בהכנה, בהגשה ובפירוק ועוד רבים רבים, כל אחד והתרומה שלו.

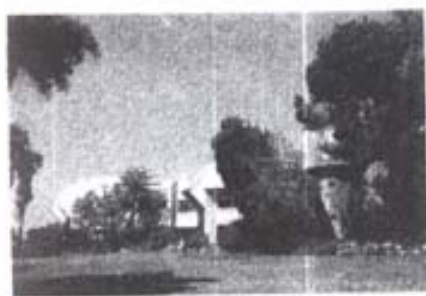
תודה גם לראובן אתר ויוני גור שדאגו לדגלים, ותודה מיוחדת לאבי רז, שהתגייס ולקח על עצמו את הטיפול בבית הקברות והכנתו לקראת קיום האזכרות לנופלים.

מרגש מאוד ללמוד להכיר את רוח ההתגייסות והרצון הטוב של חברים לפעול כך שהאירועים יהיו מוקפדים, איכותיים, ברמת התוכן, ברמת העיצוב וברמת הארגון הכולל - תבורכו.

לכולכם בהערכה רבה

שושו ברק
מנהלת הקהילה

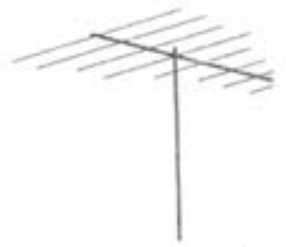

אנטנה סלולרית - מתקן זעיר על גג חדר האוכל

תשובה לשאלות

1. האנטנה נקראת מתקן זעיר.
2. האנטנה הוצבה לשיפור התקשורת בגבעת חיים מאוחד, ברשת פרטנר, כחלק מתנאי ההסכם במעבר לפרטנר.
3. פרטנר נושאת בכל העלויות, לרבות דמי שימוש, היתרים ואחריות לתקינות הגג.
4. פרטנר מתחייבת לבצע על חשבונה בדיקת קרינה אחת לשנה, על-ידי גורם מוסמך ולהמציא אישור לקיבוץ.
5. מצורפים בזה אישורים לגבי בטיחות הקרינה.

אלון שפיצר רכז משק

מדינת ישראל	המשרד לאיכות הסביבה	אגף בטיחות קרינה
אוניברסיטת תל אביב, בית הספר לרפואה 03-6414807	עמדת המשרד לאיכות הסביבה לגבי מוקדי שידור של מערך תקשורת סלולארית של חבי פרטנר	
1. המשרד לאיכות הסביבה, במסגרת אחריותו, מאשר הקמה והפעלה של אתרי שידור לאחר פנייה של החברה לקבלת אישור הקמה לכל מוקד שידור.	2. המשרד לאיכות הסביבה מאשר הפעלת מתקני שידור בכל רחבי הארץ לאחר בדיקת הדו"חות הבאים:	
א. דו"ח הערכת סיכונים, לפני שלב ההקמה-הערכה תיאורטית (ע"י חברה בעלת היתר) של הסיכונים הצפויים ממערך השידור של התחנות בהתבסס על תדירות השידורים, הציוד והטופוגרפיה של האזור.	ב. דו"ח מדידות עוצמת שדה קרינה אלמ"ג, לפני שלב ההפעלה-בדיקות בשטח של רמות הקרינה בסביבת האתר ע"י חברה בעלת היתר מתן שירות מדידות אלמ"ג.	
3. הפעלת האתר הינה בתנאים הבאים:	א. כל שינוי בפרמטרים של מוקד השידור יחייב אישור מוקדם של המשרד לאיכות הסביבה.	
ב. הממונה על הקרינה הסביבתית יהיה רשאי לחייב בדיקת שדה הקרינה בסביבת האתר ע"י חברה בעלת היתר למתן שירותי אמל"ג.	4. אין במתן היתר למוקד שידור ובקיום הוראותיו כדי לגרוע מחובת החברה/רשות וכל מי שפועל מטעמה או בקשר עמה, לקיים הוראות כל דין בעניין הקמה והפעלה של מוקד שידור.	
5. רמות הקרינה הנדרשות כסף מכסימלי ע"י המשרד לאיכות הסביבה הינן רמות קרינה מחמירות שנקבעו ע"י תקני IRPA - International Radiation Protection Agency.	6. רמת הקרינה המותרת בתדירות 947-960 MHz הינה $4/7W/m^2$. באופן כללי עבור הספק שידור מקסימלי, עמידה בתקן מושגת במרחק של עד כ-6 מ' מהאנטנה בכיוון האלומה. במרחק של כ-20 מ' מהאנטנה עוצמות הקרינה נמוכות פי 20 מהנדרש בתקן (5% מהתקן).	
7. לסיכום בחינת הערכות הסיכונים התיאורטיות ותוצאות המדידות מהשטח של עשרות מוקדי השידור של רשת הטלפונים הסלולאריים מלמדת שאין כל סיכון לבריאות הציבור בקרבת האנטנות בכל הקשור לעוצמת השדה האלקטרוני.		

שטח בטיחות קרינה

המרכז למחקר גרעיני נחל שורק

לכבוד מר עמיקם כהן מנכ"ל פרטנר תקשורת בע"מ

הנדון: בטיחות קרינה לציבור מאתרים סלולריים של חברת פרטנר

1. המשרד לאיכות הסביבה אימץ, כהוראת שעה, את התקן הבינ"ל המחמיר ביותר בתחום החשיפה לשידורי רדיו. תקן זה (התקן של האגודה הבינ"ל להגנה מקרינה - IRPA, אשר מורסם במהדורות האחרונה באפריל 1998) מתיר חשיפה לעוצמת שידור של 0.47 מיליוואט לסמ"ר בתדרים רלוונטיים. ראוי לציין כי תקן זה מחמיר אפילו יותר מן התקן המקובל בארה"ב (תקן FCC 61 מאוגוסט 1966) ואשר לפיו מותרת החשיפה לשידור בעוצמה של 0.63 מיליוואט לסמ"ר, באותם תדרים. המרחק מן האנטנה בו עוצמת השידור יורדת אל מתחת לרמה המוגדרת בתקן כבטוחה, ידוע כטווח הבטיחות של האנטנה.

2. חישובים שערכנו בהתבסס על הנתונים הטכניים של האנטנות ועל הנחות מחמירות מעלים כי טווחי הביטחון בכיוון האלומה נעים בין מטר לכשבעה מטרים עבור אתרי מקור, והינם עשרות ס"מ לאתרי מיקרו. טווחי ביטחון אלה מתייחסים למרחק בין האנטנה במישור האנטנה. בכיוונים אחרים (כלפי מטה למשל) עוצמות השידור נמוכות בהרבה, ולכן החשיפה בטוחה גם במרחקים הקטנים מטווחי הביטחון הנומינליים. מאחורי האנטנות עוצמת השידור נמוכה מאוד, וטווח הביטחון הוא כ-30 ס"מ בלבד.
3. למיטב הערכתנו המקצועית, ולדעתם של הגופים הביני"ל והלאומיים המובילים בעולם בתחום זה, הקפדה על רמות התקן מבטיחה סבירות גבוהה יותר, מניעת כל נזק בריאותי, גם לבני אדם הנחשפים באופן רצוף לשידורים.
4. ראוי להדגיש כי התקנים הביני"ל נוסחו תוך התבססות על מידע ניסיוני נרחב ביותר, תוך שימוש במקדמי ביטחון שבין 50 ל-70. המידע הניסיוני כולל אלפי פרסומים, לרבות מחקרים לבני חשיפת חיילי ארה"ב במלחמת קוריאה, חשיפת עובדי שגרירות ארה"ב במוסקבה ועוד.

בברכה

ד"ר מנחם מרגליות ר' תחום מדידות קרינה

משה בניק - לפי דברי אלון שפיצר, הצבת האנטנה היא חלק מתנאי ההסכם במעבר לפרטנר, האומנם כך? איך קרה שחברים היו מופתעים לראות שמציבים אנטנה, ועוד על גג חדר האוכל? האם אין נושא כזה מחייב אישור הקלפי? אגב, לא ראינו שמקימים מתקן כזה ביישובים אחרים בסביבה - מדוע רק אצלנו?

תשובת משה בניק:

זה חמישה חודשים שאנחנו קשורים לחברת אורנג'י-פרטנר, לשביעות רצוננו, ועדיין קיימת בעיית קליטה בשכונת הקיטור ובאזור לימת. אגב, בעיה זו היתה ידועה גם כשהיינו קשורים לחברת פלאפון, אבל הם התעלמו ממנה.

בשעת חתימת ההסכם עם אורנג', אכן היתה קיימת האופציה הזו.

לאור בדיקות מקיפות שערכו מומחים בשרות החברה, הוצע הפתרון של הצבת מתקן זעיר על גג חדר האוכל, לשיפור הקליטה.

אלון שפיצר ואנוכי עשינו ימים כלילות בבדיקת הנושא ולאחר שכל הבדיקות העלו, ללא צל של ספק שאין שום סכנת קרינה בהצבת המתקן הזעיר, נתנו אור ירוק למהלך, כשבידנו כל האישורים.

אגב, הפעלת המתקן, שמשרתת אותנו, ואותנו בלבד, אינה כרוכה בשום הוצאות, ההיפך הוא הנכון: אנחנו מקבלים תקבול חודשי בסך אלף ש"ח.

שאלות בתחום האישור הציבורי אין להפנות אלי, אני אמור לתת פתרונות לבעיות תקשורת סלולרית, ולא בתחום הציבורי.

גם ביישובים אחרים מוצבים מתקנים כאלה: בגבעת חיים איחוד יש אנטנה של אורנג', בעין החורש אנטנה של סלקום ובהעוגן של אורנג'.

מתקן זעיר מהסוג שהציבו על גג חדר האוכל נותן פתרונות נקודתיים עבור היישוב שבו הוא ממוקם - ולא מעבר לזה.

אגב, המתקן כבר פועל. הארובה אינה אלא מעטה חיצוני שתפקידו להגן על האנטנה. לדעתנו האנטנה אינה אסתטית ואינה נחוצה. ייתכן שהיא תוסר.

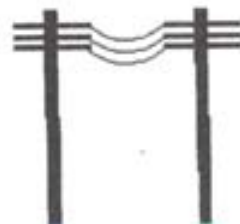
בהזדמנות זו, כדאי לדעת:

אנחנו שבעי רצון מהמעבר לאורנג'.

יש לנו כ-500 עמיתים - ועדיין אפשר להצטרף.

תזכורת: עלות הודעה כתובה: 17 אג'.

עלות שיחה לכל מפעיל סלולרי, כולל שיחות אל מכשירי בזק: 46 אג' לדקה (כל המחירים לפני מע"מ). להזכירכם, כל השיחות מהבית אל מכשיר סלולרי: 0 וארבע הספרות האחרונות - בחינם.

שאלתא

שמענו שבקיבוצים שכנים עלות ארוחת הצהריים בין 6 ל-9 ש"ח לארוחה מלאה.
בהנחה ששמועות צריך לבדוק, גבעתון שואל:

1. האם נבדקו עלויות ארוחות צהריים בקיבוצים שכנים? אם כן, מהם המחירים אצלם?
2. האם נבדקה אפשרות כניסה לשותפות עם קיבוצים אחרים, למשל עם גבעת חיים איחוד?
3. האם נבדקה אפשרות אחרת, למשל לחזור להפעלה עצמית של המטבח שלנו?

תודה

דינה רמגי עורכת הגבעתון

אלון שפיצר משיב:

1. נבדקה קניית מזון בגבעת חיים איחוד. המחיר למנה על-פי תחשיב של המטבח המשותף 6 ש"ח, אולם יש לזכור שכמות האוכלים אינה מדויקת כיוון שלא בכל הקיבוצים יש ספירה של מקבלי מנות.
2. בדיקת שותפות טרם נעשתה, כיוון שיש בעיה אצלנו לקלוט אוכל לא כשר. לגבי סוגייה זו ביקשנו מגבעת חיים איחוד ומגורמים נוספים עצה. אנו מחויבים להסכם עם השותפים במטבח ולמטבח כשר.
3. האפשרות לחזור להפעלה עצמית בלתי אפשרית, על-פי ההסכם, אולם חשוב לציין שהמטבח המשותף בגבעת חיים מאוחד הרוויח בחודשים ינואר פברואר 2000.

תצוגת בגדי ים

בסרפריס

יום שישי 26 באפריל

11:00-14:00

כל המידות, כולל מידות גדולות

אם לבנים ואם לבנות

אם לבגדים ואם ללבוש...

תשלום במזומן או כ"כ בלבד

לא יתקבלו כרטיסי אשראי

מלבד

צוות חדר האוכל מודיע:

בשום מקרה, אין להוציא מפוח מחדר האוכל ו

צוות מחסן הבגדים מודיע:

אנו מתכוננים למסור, בתחילת חודש מאי, לעמותת "ידד" את כל הבגדים

הלא מסומנים, וכן בגדי קיץ שמונחים בארון מהקיץ האחרון.

אנו ממליצים לכם להגיע למחסן בהקדם, ולבדוק שוב אם יש בארונות

פריטים השייכים לכם.

בברכה

רוחי לירז

מחסן הבגדים

ביום שלישי, 30 באפריל בשעה 18:00 במועדון

ערב תיאטרון

מוקדש לחברי הקיבוץ החוגגים 70 שנה לגבעת חיים

"שיבולי חיטה על הכביש הראשי"

נציג חלק ממחזה אוסטרי, המספר על איכר מזדקן שאינו מוכן לכך

שאדמותיו ומשקו וכל מה שבנה במשך כל חייו ייהרס ויהפוך לרשת

כבישים ובתי מלון.

במרכז הדרמה נמצאת פגישתו של האיכר עם בתו, והגשרים שהם

מנסים למתוח בין עולמותיהם השונים כל-כך.

זוהו חלק מפרויקט הסיום של רועי בירן המסיים ארבע שנות לימוד

בבית הספר לעיצוב הדיבור ולדרמה בהרדוף.

שחקנים: נילי פרג ורועי בירן

בסוף הקטע נילי ורועי ישמחו לשוחח עם המעוניינים.

תצוגת האביב ים

בפריז

יום שישי 26 באפריל

11:00 - 14:00

כל המיזות, כולל מיזות ארוכות

אם לבנים ואם לבנות

אם לאביב ואם לאביב...

תשלום במזומן או כ'ק בלבד?

לא יתקבלו כרטיסי אשראי

כלל

צוות חדר האוכל מודיע:

בשום מקרה, אין להוציא מפות מחדר האוכל ו

צוות מחסן הבגדים מודיע:

אנו מתכוננים למסור, בתחילת חודש מאי, לעמותת "ידיד" את כל הבגדים הלא מסומנים, וכן בגדי קיץ שמונחים בארון מהקיץ האחרון. אנו ממליצים לכם להגיע למחסן בהקדם, ולבדוק שוב אם יש בארונות פריטים השייכים לכם.

בברכה

רוחי לירז
מחסן הבגדים

ביום שלישי, 30 באפריל בשעה 18:00 במועדון

ערב תיאטרון

מוקדש לחברי הקיבוץ החוגגים 70 שנה לגבעת חיים

"שיבולי חיטה על הכביש הראשי"

נציג חלק ממחזה אוסטרי, המספר על איכר מזדקן שאינו מוכן לכך שאדמותיו ומשקו וכל מה שבנה במשך כל חייו ייהרס ויהפוך לרשת כבישים ובתי מלון.

במרכז הדרמה נמצאת פגישתו של האיכר עם בתו, והגשרים שהם מנסים למתוח בין עולמותיהם השונים כל-כך.

זהו חלק מפרויקט הסיום של רועי בירן המסיים ארבע שנות לימוד בבית הספר לעיצוב הדיבור ולדרמה בהרדוף.

שחקנים: נילי פרג ורועי בירן

בסוף הקטע נילי ורועי ישמחו לשוחח עם המעוניינים.